

Ettåringene våre Hanna, Linda og Tonje.

Livets opp og nedturer..

Det har vært en interessant høst for oss her i England. Interessant på den måten at vi har støtt på mange nye utfordringer vi ikke nødvendigvis

Vi var ute i parken som vanlig en tirsdagskveld, og jeg satt på en av benkene sammen med noen av de eldre, trofaste ungdommene våre. Da kommer

har vært forberedt på eller helt vet hvordan vi skulle takle. Flere av ettåringene våre dette året har slitt med å finne seg til rette, og det har gjort sitt til at mye av vår tid og krefter har gått til å prøve å finne ut av hvordan vi kan hjelpe dem -og menighetene hvor de arbeider dette året- på best mulig måte. Noen ting går seg til, mens andre krever at vi må gripe inn og gjøre endringer. Med det nye året på trappene håper og ber vi om at vi skal klare å finne gode løsninger nå, slik at resten av ettåringsåret kan være fokusert på hva de er her for å gjøre; tjene mennesker og vitne om Jesus i ord og gjerning.

Samtidig som ettåringsarbeidet har gitt oss flere utfordringer, har ungdomsarbeidet denne høsten gitt oss mye å være takknemlig for. Selv om vi ikke alltid ser den store veksten i antall ungdommer i tall, merker vi definitivt at vennskapene og relasjonene vi har til flere av ungdommene begynner å bli dypere og sterkere. Spesielt er dette tydelig blant noen av de eldre jentene i de ulike gruppene våre, og vi har derfor begynt å samle dem på tvers av gruppene. Dette er jenter som kommer trofast til de ulike gruppene våre, som er modne og tar ansvar, og som vi så smått har startet ledertrening med. Det vi drømmer og ber om er at denne gruppa av jenter skal kunne danne basisen for et videre nettverk av eldre ungdommer på tvers av gruppene, som vi etter hvert kan eksperimentere med ulike former av "gudstjeneste" sammen med. Vi er

det gående noen yngre jenter mot oss og benken med kakaoen, og jeg hører en av våre kjerneungdommer utbryte: *"Å, nei! Ikke dem! Dette er **vår** klubb; ikke deres!"*

Hvorpå jeg måtte fortelle dem at nei, her er alle velkomne.

Selv om vi selvfølgelig ikke ønsker at noen barn og ungdommer skal holdes utenfor, og vi ønsker at alle som vil skal få lov til å være sammen med oss, var det interessant å merke seg at kjerneungdommene føler seg at tilhørighet til "klubben", til oss, til parken og til fellesskapet vi har der sammen. For dem er det mer enn bare en time eller så hvor de henger i parken; for dem er det tid sammen i klubben.

Benken vår i parken

Ettåringen vår, Hanna, har begynt å innføre spørsmål på tirsdagskveldene i parken. Før ungdommene får koppen med kakao må de svare på et spørsmål. Det er et nytt spørsmål hver tirsdag, og de varierer i seriositet; alt fra "Hvis du hadde en million, hva ville du

allerede involvert i Network Youth Church, men kanskje med disse jentene kan vi starte opp noe a la Network Young Adults Church, som ungdommene kan vokse inn i.

To av de eldre jentene våre

Ledertreningen vi har startet med noen av de eldre ungdommene våre er et prøveprosjekt som kalles "Leadership Labyrinth". Kristian Tjemsland, som i tillegg til å være Carlisle Network Youth Church- leder også har et litt mer overordnet ansvar for de andre NYC- ene, skriver dette om Labyrinth- prosjektet:

I vår begynte alle vi NYC (Network Youth Church) ledere en prosess med å utforske hvordan vi kunne tilby ledertrening til våre ungdommer. I alle prostiene er NYCene fremdeles relativt små, med kanskje bare en håndfull unge ledere i hver menighet. Derfor har vi sammen utviklet et opplegg som vi kaller «Leadership Labyrinth» som har både en lokal og en regional del. Lokalt i NYCene har vi laget en kortstokk med kort fra A-Z, med ett tema på hvert kort. Hvert kort har et relevant bibelsted, en kort refleksjon og noen diskusjonsspørsmål. Temaene er varierte, men

gjort?", til "Hvorfor bør vi tilgi?". En tirsdag var spørsmålet "'Hva/hvem er Gud?", og blant svarene om at Gud er Dele Alli (fotballspiller) og noens hund, fikk vi også høre at Gud er Far og Ånd. Om dette er svar denne jenta har fått høre i religionstimene på skolen eller noe hun tror selv gjenstår å se, men det var likevel fint å høre dem uttalt.

"Jeg har en kjæreste!", fortalte den ene jenta oss. "Jeg er 11, og han er 10."

"Jaha?", sa vi.

"Ja. Han smiler til meg, og så snakker han til meg av og til, og vi har holdt i handa. Og så hjelper han meg på judoen."

Og det virket som dette med judoen var det viktigste for henne.

Vi smilte litt oss i mellom, og Hanna, ettåringen vår, presterte å si at nei, det var nok derfor hun ikke hadde kjæreste; for hun trengte jo ikke noe hjelp med judo!

Hanna sammen med en av våre trofaste gutter

har med å være en leder, som f.eks. tilhørighet, aksept, bruke talenter, o.s.v. Disse kortene bruker vi sammen med lederne rett før eller etter resten av ungdommene er der.

Vi er spente på hva Gud gjør i denne neste generasjonen av ledere. Vi vet at det er de som er de beste misjonærene til sine egne ikke-kristne venner. Be sammen med oss om at disse unge lederne må vokse i både tro og kjærlighet til sine venner i sin lokale NYC men de hele tiden peker på Jesus. (Tekst: Kristian Tjemsland)

Kristian Tjemsland sammen med en av våre trofaste gutter

Og så er det blitt desember, og i år bestemte vi oss for å lage og dele ut en julekalender til kjerneungdommene våre fra de ulike gruppene. Kalenderen inneholder, som kalendere ofte gjør, sjokolade, men for de ulike dagene har vi også ting som vi ønsker skal hjelpe ungdommene til å reflektere over advent og tro, og dem selv som medmennesker. F.eks har vi med sitater fra kristne kjendiser, vi har personlige oppmuntringer til hver av dem, og vi har ulike utfordringer. Så langt har responsen vært overveldende positiv,

---

Vi har mye å være takknemlige for her i England, samtidig som vi har mye å legge fram for Gud i bønn.

Vær gjerne med og **takke** Gud for

- For ungdommene, og spesielt gruppa med jenter, vi har fått en dypere relasjon til. Takk for deres trofasthet, deres åpenhet og deres villighet til å være ledere i gruppene våre.
- For ettåringene våre, og for arbeidet de er med i uke etter uke. Uten dem ville det ikke vært mulig å drive mye av arbeidet i de

og som dagene går har vi også en instagram-chat gående med dem hvor vi diskuterer innholdet i dagens "luke". Her har vi allerede fått gode samtaler, og nå har flere av de andre NYC-lederne spurt oss om mal slik at de kan gjøre det samme med sine ungdommer til neste år.

Julekalenderen vår

Så er det ikke bare i Carlisle by og området rundt nms arbeider; i år har nms 5 ettåringer i Cumbria fylke, og disse er alle misjonærer i sine respektive bygder og menigheter. 3 av disse ettåringene bor sør i fylket, og her forteller de litt fra deres hverdag:

Et av stedene NMS har en ettåring er i Grange-Over-Sands, i Nord-Vest England.

Ettåringsarbeidet er hovedsakelig med ungdom og barn, i skoler og klubber. Det er et vakkert sted, men få folk. En del av det å være ettåring handler om å lære. Noe av det Gud lærer meg er tålmodighet. Når man arbeider for Han har man ingen konkrete oppgaver, men må stole på at han gjør jobben. Det gjelder å vite «at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren» (1.kor 15.57-58). Tålmodigheten blir også testet i møte med en

ulike menighetene.

- For relasjonene vi allerede har knyttet, med ungdommer, kirker og enkeltpersoner, og for muligheten til å ta disse lengre.

Husk gjerne også på oss i **bønn** for

- At vi skal få bringe enda mer av Jesus med oss i kontakten med ungdommene, og at ungdommene skal ha åpne ører og hjerter
- At vi skal finne gode løsninger på utfordringene i ettåringsarbeidet, som er til det beste for ettåringene og menighetene deres.

annen kultur, og i avhengighet av andre mennesker, fordi det nesten ikke finnes offentlig transport. (Tekst: Tonje Myrland)

Tonje Myrland; fra Sola, bor dette året i Grange-over-Sands:

:

Jeg heter Sara og er ucrew i Barrow England. For litt over ett år siden startet et par her i barrow et nytt prosjekt, Grace church. Denne kirken ble satt i gang fordi nærmiljøet deres manglet en kirke. De har holdt på i ett år og nå er jeg med på å hjelpe til her. På ett år har de sett vekst, men nylig valgte de å ta et stort skritt i håp om enda større vekst. Vi flyttet møtepunktet og stedet! Nå har vi møte på morgningen og vi holder til på et bygg rett rundt hjørne fra paret som jeg jobber med. Det er utrolig spennende å være med på en ny planting og veldig givende å se flere og flere dukke opp på søndager. Gjerne hver med å be for oss her, be om vekst og at vi skal få flere ressurser til å fortsette arbeidet med Grace church. Jeg hjelper til med søndagsskolen og sist søndag var vi hele ti unger! Det syns jeg er utrolig oppmuntrende å se og få være en del av. (Tekst: Sara Elisabeth Thu)

- At vi, samtidig som vi går dypere med noen ungdommer, også kommer i kontakt med stadig nye ungdommer.
- For videre samarbeid med skoler og skolelag, kirker og menigheter, og nøkkelpersoner i Carlisle og Cumbria.

Følg oss gjerne på blogg, YouTube og sosiale medier!
Blogg: nms.no/england
YouTube: [nms england](https://www.youtube.com/channel/UC...)
Facebook: [nms england](https://www.facebook.com/nmsengland)
Instagram: [nmsiengland](https://www.instagram.com/nmsiengland)

Og ucrew har en egen

Sara Elisabeth Thu, fra Drammen, bor dette året i Barrow:

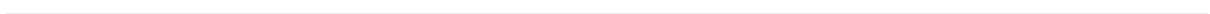
instagram konto: nmsucrew
(denne er felles for alle
ettåringene i Europa)

*Den lille byen Ulverston spiller en ledende rolle i området i det å bringe folk sammen og hjelpe småkirkene rundt i distriktet. Her gjør vi barne- og ungdomsarbeid, vi er med på skolene, og vi gjør fler-generasjonsgudstjenester og ungdomsmøter. Så vi holder oss stort sett travelt opptatt med flotte mennesker og mange frivillige i vår støttende kirke. Soknekirka i Ulverston har 6 ulike grupper for barn og 3 for ungdom. For meg er kirka i Ulverston som en marshmallow; veldig søt og myk, og den klistrer seg til deg uansett hva du måtte gå igjennom.
(Tekst: Linda Sakala, oversatt Solgunn P. Smith)*

Linda Sakala, fra Tallin i Estland, bor dette året i Ulverston:

Igjen en stor takk til alle dere som på ulike måter støtter oss. Dere er med og gjør arbeidet her mulig. Dere er med og gjør det mulig for oss å komme i kontakt med stadig flere ungdommer. Dere er med og gjør det mulig for unge voksne å tjene andre i en ny setting, som utrunder og utfordrer dem til videre tjeneste. Dere er med og

Bekjemper urettferdighet

Deler troen på Jesus

Utrykker fattigdom

Med et ønske om at han som aldri vil slippe oss og aldri vil forlate oss, skal møte oss på nytt denne advent som Immanuel; Gud Med Oss.

Nåde og fred være med dere i rikt mål! //

Grace and peace be yours in abundance!

(1. Peter 1: 2b)

For nms England;

Solgunn P. Smith

